

POSELSTVÍ GENERÁLNÍ SYNODY DUCHOVNÍCH CÍRKVE ČESKOSLOVENSKÉ HUSITSKÉ KE STOLETÉMU
VÝROČÍ ZALOŽENÍ REPUBLIKY

1918 – 2018

„Chvalte Hospodina, všichni národové, a vzdej mu chválu, lid všech zemí“ (Ř 15,11).

Biblické slovo o zvěstování národům

1. Ježíš Nazaretský povolal společenství svých apoštolů a prvních učedníků k zvěstování evangelia nejen jednotlivcům, nýbrž i celým národům. „Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal“ (Mt 28,19-20a). V návaznosti na jejich činy jsme i my ve jménu Ježíše Krista vysláni „zvěstovat pokání na odpuštění hříchů všem národům“ (L 24,47), zejména pak národu, který je naším domovem.

Vztah CČSH ke státu

2. Naše společenství má ke svému státu mimořádný vztah, neboť vznik svobodného Československa 28. října 1918 umožnil vznik svobodné Církve československé (husitské) dne 8. ledna 1920. Nová církev od svého počátku usilovala o to, aby se nepochybný křesťanský základ historické české státnosti projevil i v nově vzniklém demokratickém státním útvaru. Toto její přesvědčení se v první řadě opíralo o ideový odkaz husitství, který byl T. G. Masarykem interpretován jako impuls k zápasu za státní i národní samostatnost v demokratické formě. V duchu katolického modernismu porozuměla ideji demokracie v novém státě jako ochraně proti zbožštění osob i společnosti ve smyslu Masarykova hesla „*Ježíš, ne César!*“. Ideu svobody svědomí a náboženského přesvědčení pojala jako základní princip důstojnosti a svébytnosti každé osoby. Tímto principem, vycházejícím z hodnoty každého člověka před Bohem, by se měl řídit nejen světský stát, ale i náboženská společenství a církevní organizace.

Národní křesťanské tradice a duchovní autority

3. Identitu svobodné a demokratické společnosti posilovala a upevňovala Církev československá husitská od svých prvopočátků navazováním na národní křesťanské tradice vnímané ze zorného úhlu zbožnosti české reformace. Tento pohled byl zakladatelům církve, ovlivněným katolickým modernismem, zprostředkován českým národním obrozením. *Kairos* národních křesťanských tradic tak spatřovala nová církev nejen v působení slovanských apoštolů Cyrila a Metoděje a v prosazování a upevňování křesťanských hodnot knížetem Václavem a biskupem Vojtěchem, ale i v reformačním díle Jana Husa, který svou mučednickou smrtí v Kostnici vtělil do charakteru národa význam Kristovy oběti, v činech českých reformátorů a v aktivitách bratrského biskupa a učitele národů Jana Amose Komenského. Jeho proroctví „*vláda věcí Tvých vrátí se Ti opět v ruce Tvé*“ církev nevnímala pouze v rovině vzniku svobodné demokratické republiky, nýbrž i v rovině obnovy svobodného duchovního života křesťanů.

Působení církve ve společnosti – dějinný pohled

4. Od počátku sobě Církev československá husitská porozuměla jako sboru Páně, který je ustanoven na základě evangelia Kristova (*Provolání Národu československému!* z 10. ledna 1920) a pochopila, že obsah evangelia se sice nemění, ale jeho zvěstování jedinci i národu může nabývat různých podob. V době vzniku Československa přijala svůj úkol zvěstování a služby společnosti v podobě zprostředkování pokladu tradičního bohoslužebného života v českém jazyce, v rozsáhlé sociální, charitativní a kulturní činnosti a v obnově mezilidských vztahů. V období totalitních režimů byla proniknuta biblickou reformou a duchovní obnovou a ve svých náboženských obcích vytvořila jedinečné místo pro setkání s Ježíšem Kristem, obnovitelem mezilidské důvěry, lásky a odvahy. Díky tomu, že Církev československá husitská spolu s dalšími křesťanskými církvemi ve svých společenstvích zachovala ostrovy svobodného myšlení a prostory pro lidské sdílení jako alternativu proti totalitním ideologiím, pomáhala stabilizovat obnovovanou demokracii v 90. letech 20. století.

Současná církev a její úkoly vzhledem ke společnosti

5. U příležitosti vzácného stoletého výročí založení republiky vyznáváme, že chceme i nadále obnovovat duchovní život a mezilidské vztahy v naší společnosti zvěstováním evangelia. Jsme stavěni před nové úkoly, které krystalizují v problémech současného světa. Ve světě, který je ohrožován různými formami útlaku a sympatiemi k totalitnímu řízení společnosti, budeme nadále udržovat vědomí křesťanských základů demokracie a rovnosti před Bohem. Budeme vystupovat jako obhájcí svobody myšlení, veřejného projevu a křesťanských hodnot, kterým rozumíme jako základům zdravého a bezpečného státu a jako bariéry proti rozředění mravních principů v současné společnosti. V duchu evangelia Ježíše Krista se hodláme zastávat práv marginalizovaných skupin, zejména dětí bez rodičů, lidí bez domova, seniorů a cizinců, kteří v naší zemi hledají útočiště před různými formami útlaku a strádání. S úctou k důstojnosti člověka budeme vystupovat proti všem formám náboženského násilí i proti takovým ideologiím, které relativizují etická pravidla soužití jednotlivců i skupin. Zvláště pak chceme nabízet alternativu k individualistickému odcizování a rozdělování společnosti obnovou funkčnosti života v komunitách přijímajících duchovní základy spolulidství, jež si biblicky připomínáme Ježíšovým dvojpříkázáním lásky: „*Miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, celou svou duší, celou svou silou a celou svou myslí*“ a „*miluj svého bližního jako sám sebe*“ (L 10,27).

Přání a požehnání

6. Svým milovaným domovinám, České i Slovenské republice, i jejich novodobé existenci ve sjednocené Evropě, přejeme ze srdce zdar a vyprošujeme pro ně a své spoluobčany požehnání, ochranu a vedení od našeho nebeského Otce.

Návrh pro generální synodu duchovních – ze dne 20. 6. 2018